

Nuorena miehenä, tai poikana, en päässyt ihmisten lähelle. Olin aina yksinäinen susi ja opin nauttimaankin omasta rauhastani, tai ainakin väitin niin. Vaimoni pelasti minut, kun lähenin jo kolmeakymmentä. Hän opetti minulle kaiken tärkeän. Opin elämään ja rakastamaan, opin onnelliseksi. Opin tanssimaankin hänen kanssaan. Nina oli tanssinut koko ikänsä, eikä hän hyväksynyt minun epäröiviä vastaväitteitäni. Minun tunteeni on aina palanut syvän punaisena Ninaa kohtaan. Oli kuin kohtaisin hänet joka päivä uudestaan. Olin todellisuudessa kaivannut naisen lämpöä vuosikymmenen. Siitä lähtien, kun olin rakastunut luokkakaveriini, Maailman Kauneimpaan Tyttöön. Myöhemmin, yliopistoaikoina, olin maksanutkin seksistä opintolainastani, mutta se ei ollut sama asia. Kaipasin lepäämistä naisen pehmeää ihoa vasten, nukahtamista ja heräämistä. Vartalovoiteen tuoksua nenässäni, vaikka silloin en sitä vielä ymmärtänytkaan. Käden sivelyä ja hiusten pörrötystä. Vaimoni on antanut minulle kaiken, mitä olen kaivannut. Hän on aina ollut täydellinen puoliso. Hän näytti, että elämässä on muutakin kuin ura, eteneminen, menestyminen tai kilpailu. Kauan ennen vaimoani koetin tutustua ja olla kiinnostava. Lukiossa minut kutsuttiin vain kerran bileisiin. Kun saavuin, kaikki pysähtyivät ja tuijottivat. Tyttö, joka ei silloin ollut enää maailman kaunein, kuiskasi jotakin sille urheilijapojalle, jonka sylissä hän istui. Nauru nousi hitaasti kuin tsunami, mutta kun se iski, se vei minut mukanaan. Opiskellessa en enää lähtenyt mukaan illanviettoihin, en edes Kauppakadun approbaturille, vaikka tutorit kuinka meitä fukseja koettivat innostaa. Valmistuin ennätysajassa. Mitäs sitä yksinäinen ihminen muuta tekee kuin lukee? Vaimoni kanssa minun ei enää tarvinnut uppoutua kirjojen maailmaan, sain pitkään elää todellisuutta. Viimeisen vuoden aikana olen lukenut taas paljon. Nyt olen tanssimassa, kerättyäni rohkeutta monen viikon hiljaisina iltoina. Bändi on soittanut kaikkea yhdentekevää, mutta sitten alkaa illan ensimmäinen rumba. Olen tanssinut useiden naisten kanssa, mutta tiesin koko ajan, että tämän hetken koittaessa lähden hakemaan Mariaa. Pyydän hänet käsikynkkääni ja kuljetan rauhalliseen paikkaan lattian keskelle, kahden tolpan tarjoamaan suojaan. Musiikin alkaessa otan kiinni naisesta. Katson suoraan silmiin ja hän katsoo takaisin yllättyneen näköisenä. Aiemmin olen ollut näkymätön hänelle, vain yksi monista kahden tanssin tanssittajista. Tai sitten hän vältteli minua tarkoituksellisesti, en tiedä. Pidän Mariaa pehmeästi käsilläni ja tiukasti silmilläni. Nyt olemme aivan lähekkäin. Tunnen lihasten värinän jalkaani vasten. Liikutan vartaloani sivulle, hän seuraa. Askel, ja taas hän seuraa. Pyörähdän, taivutan, avaan. Hän seuraa kaikkia liikkeitäni, kun vien häntä hellillä käsillä ja tiiviillä katseella. Vien Mariaa, jonka hiuksista kohoava kukkaseppele käy nenäni alla, vie minut ulkona elävään kesäyöhön. Apila tuoksuu, ja niittyleinikki. Hennosti. Kuin Marian kosketus vartalollani. Hän ei paina eikä vedä. Olemme koko ajan tiukasti kiinni toisissamme, paljon lähempänä kuin normaalisti suomalaisella tanssilavalla, vaikka musiikissa soisikin Kuuba. En tiedä, miten hän pääsi vielä aiempaa lähemmäs. Tunnen hänen vatsansa kireän ihon ohuen kesämekon läpi. Tanssimme Marian kanssa rumban loppuun katseet lukittuina. Lopun taivutuksessa juoksutan oikean käteni sormia hänen kaulaansa leualle asti ja nostan Marian suoraksi itseäni vasten. Hän painautuu minuun, tunnen sydämen lönnit kostean ihon alla. En enää erota kasvoja kunnolla, hän on liian lähellä. Tunnen poskeni iholla hengähdysten hänen huultensa lomasta, niiden on pakko olla auki. Minun huuleni kuivuvat ja nuolaisen niille kosteutta. Kieleni käy vain millien päässä Marian huulista. Tanssi vaimoni kanssa tuoksuu ruusuilta, tuntuu silkin viileältä suudelmalta. Pehmeältä hipaisulta herkällä iholla. Se on täydellinen kokemus, täynnä rakkautta ja elinvoimaa. Nina on aina herättänyt tunteeni hiljaa, jotenkin salakavalasti. Marian kanssa tanssi tuoksuu ketokukilta, mutta valuu tahmeana nahkaani pitkin. Hän saa minut höyryämään. Sulaa sokeria rintakarvoissani. Hengitykseni tihenee ja lihakseni ovat kireitä, adrenaliini jyskyttää.

Suomalainen kesäyö pimenee. Vartalomme irtoavat, mutta katseemme säilyy. Marian mansikanmuotoiset, kapeat kasvot ovat lähellä. Ruskeat silmät punaisten hiusten alla näkevät kaiken. Nuo hiukset saattaisivat olla joka oikeasti punaiset, mutta nykyään on vaikea tietää. Hänen huulensa ovat ohuet, mutta tummat. Pehmeä alahuuli kiiltää kosteana. Amorin kaaressa erottaa sydämen sykkeen. Tunnen, että kengännauhani on löysällä tai ainakin luulen niin, joten polvistun kiristämään sitä. Seuraava kappale alkaa jo soida, ennen kuin pääsen ylös. Tunnen sormen painautuvan niskaani ja ryömivän leukani kaarta pitkin poskelleni. Taivutan päätäni taaksepäin ja pidän silmiäni kiinni. Marian kosketus rentouttaa. Hengitän sisään yhtä hitaasti kuin sormi liikkuu ja kutsuu minut ylös. Otan hänet taas asentoon, tiukasti lähelle. Lantio lantiolla. Reisilihakseni tärisevät, joko pitkän tanssi-illan väsymyksestä tai sitten jostain muusta, jännityksestä. Kukkien tuoksu. Tanssimme entistä hitaammin, intiimimmin. Ruumiimme eivät eroa toisistaan, vaan imevät toisistaan lämpöä ja kosketusta. Välillä vien vasemman käteni Marian niskaan. Nostan pitkiä hiuksia, liu'utan sormet piilotetulle alueelle. Vien Mariaa sormenpäitteni pehmeällä hyväilyllä. Hän painaa päänsä rintaani ja kuulee minun sydämeni rytmin. Minä suljen silmäni, tuntoaisti herkistyy. En tarvitse näköaistia hänen viemisekseen ja kaikki muutkin parit tuntuvat ymmärtävän, että me olemme omassa tilassamme. Oikealla kädellään Maria ottaa minua vyötäröltä. Tunnen ensin lyhyen epäröinnin, sitten hän ujuttaa varovasti sormen paidanhelman alle. Maria nostaa paitaani kämmenenleveyden verran. Painaa kämmenen paljaalle iholleni. Munuaisteni kohdalla. Valuttaa sormiaan alemmas, hyväilee ihoani. Vaikka minä olen kuumissani, tunnen viileän tulvahduksen juoksevan selkärankaani ylös ja saavan niskahiukseni pystyyn. Pitkään aikaan kukaan ei koskenut minua, koko nuoruuteeni. Ihoni huusi ja halusi olla elossa. Minä olin hiljaa, en uskaltanut hakea keneltäkään kaipaamaani lämpöä. Vasta vaimoni koski minua, mutta hänen kätensä oli viileä. Tuulahdus vuoriston raikkautta, joka puhalsi minut hulluksi. Marian kämmen on kuuma ja kostea. Se polttaa, mutta tänään haluan palaa. Rentoudun ja hengitän ulos. Juoksutan oikeaa kättäni hänen käsivarrellaan. Maria antaa minun nostaa sormensa huulilleni ja suudella niitä. Hän antaa minun painaa kasvoni hiuksiinsa ja hieroa poskeani päälakeensa. Pehmeään tukkaan. Kumpikaan ei pidä toista tanssiasennossa, kädet ovat vapaina hyväilemään ihojemme paljaita kohtia. Käsivarsia, selkää, niskaa, kasvoja. Lantiomme säilyvät yhdessä ja lihamme ovat kietoutuneet yhdeksi. Liikumme pehmeästi musiikin hyväileminä. Käänän Marian selän itseäni vasten. Haluan hyväillä hänen kaulaansa, silittää tasaista ja pehmeää naisen vatsaa. Vain navan kuoppa rikkoo Marian vatsan kimmoisan sileyden. Hänen kätensä hamuavat minua, vetävät itseensä kiinni. Hyväilevät, näykkivät ja tarraavat. Juoksutan sormiani hänen leuallaan ja poskellaan. Maria nappaa etusormeni suuhunsa, imee ja hyväilee sitä kielellään. Marialla on pieni, kapea ja tiivis kieli. Karhea pinta juo minua. Kukaan ei ole koskaan ennen imenyt sormeani. Nostan toisella kädellä hänen niskahiuksiaan. Kuljetan kieltäni nikamalta toiselle, hyväilen ohuita lihaksia huulillani. Hän on viinini, muuta en tarvitse humaltuakseni. Maria leikkii edelleen sormellani. Liikkeemme on pienentynyt lantion huomaamattomaksi värinäksi, mutta tanssin rumbaa enemmän kuin koskaan aiemmin, enemmän kuin vaimoni kanssa. Hän opetti minulle tämän tanssin, mutta nyt olen sen mestari. Musiikki alkaa hiljetä, kun käänän Marian takaisin rintaani vasten. Katsomme vain hetken, molempien huulet hamuavat samanaikaisesti, silmäluomet vaipuvat; viimeinen näkyni on impressio Marian kasvoista, niin lähellä etten enää erota kokonaisuutta. Ensimmäinen kosketus on arka, hakee tuntumaa. Sitten huulet aukeavat, nälkäiset kielet kohtaavat ja syövät toisensa. Maistan tumman melassin, kevyen karambolan ja pina coladan. Ylähuultani juoksee hikivana, jonka olemme tehneet yhdessä. Nostan hänet syliini, Maria hyppää vielä ylemmäs. Istuu käsilläni ja hyökkää kasvojeni kimppuun uudesta

suunnasta. Ylhäältä, ahnaasti kuin mies. Vastaan hänelle yhtä kiivaasti, haluan syödä hänet kokonaan. Maria ei ole enää tästä maailmasta, hän on enkeli tai paholainen. Marian näkymättömät siivet tekevät hänestä painottoman käsivarsillani. Vaimoni ei pidä sylissäni olemisesta. Hän haluaa olla alempana, varvistaa voidakseen suudella. Hän haluaa tuntea olevansa nainen, pieni ja heikko. Maria hyökkää ja vaatii saada kaiken huomioni. Hän ei odota, hän ottaa. Sukkahousut hinkkaavat ranteitani, en piittaa. Selkääni kivistää, polviani polttaa. En piittaa. En tahmaisesta ihostani tai hiestä kasvoillani. Marian hiki, minun hiki, sama asia. Upotan itseni uudestaan Mariaan ja hän vastaa minulle. Rumba herää eloon meidän vartaloidemme kautta. Paljon myöhemmin makaamme iho ihoa vasten, minä selälläni, hän olkaani nojaten. Juttelemme, nukahtelemme. Välillä Maria näykkää olkani ihoa tai nipistää rintakarvoistani. Yö on ollut pitkä. Olemme jakaneet kaiken ja tunnemme toisemme uudella tavalla. Vanhoista tutuista on tullut jotain uutta. Ei ole mitään hävettävää, ei pelättävää. Juuri nyt olemme vain me kaksi. Marian hiukset kutittavat poskeani, tarttuvat märkään ihoon. Polvi painaa reisiäni. Minä nautin kosketuksesta. Hengitän keuhkoni täyteen tätä naista. Aamulla todellisuus vahvistuu. Emme nähneet unta, vaan olimme juuri siinä. Me kaksi lihallista olentoa. Ruumiita, hikeä ja kyyneleitäkin. Pukeutuessamme meillä ei ole peiteltävää toisiltamme. Molemmat ovat ylpeitä omasta ruumiistaan, häpeälle ei ole tarvetta. Me olemme kaksi aikuista ihmistä ja tässä hetkessä vapaita toisillemme. Nauramme ja pilailemme, viimeinen suudelma. Hän on poissa. Otan pöydällä olevasta rasiasta pikkuleivän ja puraisen siitä puolet suuhuni. Muruja tarttuu suupieliini. Marian tuoksu seuraa ihollani koko päivän. Joudun lukemaan vielä monta kirjaa, mutta lopulta saan palata kotiin. Nautin elämästä perheeni kanssa. Lapset leikkivät minulla, kiertelemme huvipuistoissa sekä uimassa. Käymme Ninan kanssa kahvilla ja tanssimassa. Tanssin jotenkin rennommin kuin ennen, tunnen olevani syvemmin elossa ja se heijastuu liikkeeseeni. Minä vien miehekkäämmin, ohjaan hänet sinne, minne hän haluaa keinua. Vaimoni kiittää muutosta, minä rakastan häntä. Rakastelemme sekä hellästi että riehakkaasti ja paljon useammin kuin ennen. Kaipasimme toisiamme, kun olimme erossa. Häinkin. Nykyään ymmärrän, miksi. Elämme yhdessä taas.